

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen
 celo leto . . . . . K 24—
 pol leta . . . . . 12—
 četrt leta . . . . . 6—
 na mesec . . . . . 2—

v upravnihstvu prejemani:
 celo leto . . . . . K 22—
 pol leta . . . . . 11—
 četrt leta 5-50
 na mesec 1-90

Izkušnja vsak dan svojer izvzemati medelje in pravnika.

Inserati veljajo: peterostopna petič vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravnihstvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatne naročnine se ne ozira.
 Narodna tiskarna telefonom št. 88.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:
 celo leto . . . . . K 25—
 pol leta . . . . . 13—
 četrt leta 6-50
 na mesec 2-30

za Nemčijo:
 celo leto . . . . . K 28—
 za Ameriko in vse druge dežele:
 celo leto . . . . . K 30—

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znakna
 Upravnihstvo: Knaflcova ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefonom št. 85

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefonom št. 34.

Klerikalci v stiski.

Klerikalci morajo biti v jako neprijetnem položaju, kajti začeli so klicati na pomoč — slovenske liberalce. Čez Celovec so poslali ta klic po pomoči. »Mir« ga je priobčil, kakor da bi »Mir« se vedno imel tak ugled, kakor ga je imel nekaj, ko je bil še narodno glasilo in še ni postal klerikalni strankarski list. Bili so pač časi, ko je glas »Mira« imel svojo veljavo, utemeljuje se tem, da vodijo klerikalci boj proti vladnemu sistemu, ki je slovenskemu narodu skrajno krivičen in sovražan.

Verjamemo, da bi bilo klerikalcem prav izdatno pomagano, če bi naprednjaki stopili na njihovo stran. In čisto gotovo je tudi, da bi slovenski naprednjaki zastavili vse sile in hodili s klerikalci v boj proti vladi in proti vladnemu sistemu, če bi klerikalci sploh šlo za slovensko narodno korist in če bi njihov boj imel za slovensko koristne cilje pred očmi.

Toda — kaj je klerikalcem korist naroda, blagor slovenstva? Deveta briga! Nešteto krat so klerikalci v dejanju dokazali, da so le navidez slovenska stranka z narodnimi cilji, v resnici pa so popolnoma internacijonalni in jim ni za drugega nič kot za zmago in gospostvo klerikalizma.

Politika dr. Šusteršiča in dr. Kreka na Dunaju tudi ne služi nobenemu drugemu namenu. Pod krinko jugoslovanstva stremi ta politika zgolj za klerikalni cilji. Zalostno dovolj, da so se Čehi dani vjeti v te zanke in da so v znamenju slovenske vzajemnosti tlakovali delati dr. Šusteršiču in njegovim narodnim stremljenjem.

Vse delovanje dr. Šusteršiča v državnem zboru meri na to, provzročiti take razmere, da bi ves vladni aparat bil postavljen v službo klerikalizma. Že zdaj čutimo dovolj brutalno tiranstvo klerikalizma. Kjer imajo klerikalci le količjak moči, povsod jo izrabljajo do skrajnosti z vso njim lastno brezobraznostjo. Kaj pa bi šele bilo, če bi še državni aparat prišel v službo klerikalizma, če bi vse oblasti morale delati za klerikalizem, to si je lahko predstavljati.

Naprednjaki imamo torej že iz tega stališča interes na tem, da dr. Šusteršič ne doseže svojih ciljev. A to je tudi v interesu vsega slovenstva, kajti čisto gotovo je, da bodo klerikalci vladno podporo vedno plačevali s koncesijami v narodnostnem oziru. Preteklost nam nudi dovolj izglede za to. Kadar so bili klerikalci še tesneje zvezani z vlado, vslej so morali delati narodnostne koncesije ne zaradi vlade nego zaradi tega, da so nemške stranke mirovale. Vedno in zlasti za časa ministrskega predsednika barona Hčka smo videli isto igro: Vlada je delala klerikalcem narodne vsakovrstne koncesije, klerikalci pa so delali protikoncesije z žrtvami v narodnem oziru.

Z naprednega, kakor s slovenskega stališča nimamo torej prav nobenega vzroka, količjak pomagati dr. Šusteršiču. Če so klerikalci celo v času, ko so bili s centralno vlado v najhujšem navskrižju, dosegli, da je kranjski deželni predsednik samo izvrševalec njihovih teženj, če so v tem času dosegli tako koncesijo, kakor je potrditev občinskih zakonov, kar so plačali s tem, da so se brez najmanjšega odpora zadovoljili z imenovanjem Elsnerja, potem si lahko predstavljamo, s kakimi škorpioni bi nas šele podajali, če bi imeli ves vladni aparat v rokah.

»Mir« vabi zaman. Slovenski naprednjaki smo se po bridkih izkušnjah s klerikalci navadili računati samo z realnimi činjenicami in se bomo pri vsem svojem političnem delu ravnali vedno samo po realnih interesih slovenskega naroda. Odklanjamo torej hinavščino celovskega »Mira«, kakor tudi njegovo vabljenje, toliko bolj, ker se ravno na Koroškem vidi, kaka nesreča je klerikalizem za slovenstvo.

Zavedamo se dobro, kako majhen je danes vpliv slov. naprednjakov na državno politiko. V veliki meri je tudi to sad intrig in obrekovanj klerikalne stranke, ki je vedno sebe priporočala vladi s tem, da je črnila, sumničila in grdila slov. naprednjake. A nekaj vpliva imamo na slovensko in na slovansko javnost in s tem računajo klerikalci, zaradi tega njihovo vabljenje v »Miru«. Bodi jim torej povedano, da se slov. naprednjaki karnične čustitijo poklicane držati dr. Šusteršiču stremeno, da bi prišel na konja.

Torek odločitev.

Ministrski predsednik baron Bienenrth je na jutri, v torek, povabil k sebi zastopnike jugoslovanskih poslancev: dr. Ploja, Povšeta in dr. Šusteršiča, da se z njimi dogovori glede rešitve vladne predloge o italijanski pravni fakulteti.

Ob sebi se razume, da ministrski predsednik omenjenih poslancev ni povabil k sebi samo da bi slišali njegovo željo, naj omogočijo, da se predloga o italijanski pravni fakulteti kar najhitreje reši. Da ministrski predsednik to želi, ve vsa javnost že mnogo mesecev in je torej nepotrebno, da bi ministrski predsednik samo zaradi tega klical poslance k sebi, da jim pove to svojo željo.

Brez dvoma je, da bo ministrski predsednik na tej konferenci poskusil dogovoriti z jugoslovanskimi poslanci nekaj kompromis. Vprašanje je samo, kaj jim bo ponudil in če jim bo toliko ponudil, da bodo mogli privoliti v ustanovitve italijanske fakultete.

Različni nemški listi poročajo, da se bodo obnem z italijansko fakulteto rešile v proračunskem odseku tudi zahteve Malorusov, Hrvatov in Slovencev glede visokošolskega vprašanja, zlasti zahteve, naj se prizna na zagrebškem vseučilišču narejenim skušnjam veljavnost tudi v Avstriji in naj se ustanove slovenske docenture na vseučilišču v Pragi, ali v Krakovu.

Omejujemo se za danes na konstatiranje teh poročil. Vseučiliški klub jugoslovanskih poslancev bo imel v torek popoldne sejo in bo na tej seji sklepal o ponudbah ministr-

skega predsednika, oziroma o svoji nadaljnji taktiki.

Dnevne vesti.

+ Manifestacijski shod za slov. vseučilišče se bo vršil v Ljubljani po dogovoru akad. fer. društva »Save« in »Prosvete« dne 18. t. m. Shod se namerava napraviti v večjem slogu in se je s pripravi že pričelo. Ker mora biti ta shod velika manifestacija za našo največjo kulturno zahtevo, naj poleg dijaštva vse občinstvo dokumentira naše upravičene slovenske zahteve.

+ Hrvatje in dr. Šusteršič. Časi so sicer resni, a sem in tja se vendar kaj zgodi, kar vzbuja občno veselost in spravi tudi čemerne ljudi v dobro voljo. Tak dogodek je n. pr. najnovje politično - ljubezensko razmerje med dr. Šusteršičem in med hrvaškimi furtimaši. Od vseh poštenih Hrvatov zaničevani furtimaši so zdaj specijalna simpatija dr. Šusteršiča. Hvali jih kar se da in oni se mu revanširajo s tem, da hvalijo njega. Kade si drug drugemu in »Slovenec« citira vestno najumnnejše glasove takih listov, o katerih širši svet niti ne ve, da eksistirajo. Ta ljubezen je dozorela že tako daleč, da se je dr. Šusteršič že postavil na stališče hrvaškega državnega prava. Časih dr. Šusteršič Hrvatov sploh ni maral in je suverensko zaničeval zlasti hrvaško državno pravo. Kako krvavo se je mož časih norčeval iz hrvaško-slovenske vzajemnosti. A danes pravi, da stoji celo na stališču hrvaškega državnega prava. Vse to, ker so štirje jogri iz Dalmacije stopili pod njegovo zastavico! Kako poceni menjava dr. Šusteršič temeljna načela svoje politike. Svoje dni je hotel v državnem zboru ustanoviti katoliški centum, v katerem bi bili združeni klerikalci vseh narodnosti. Takrat je sanjal, da bo razbil narodne organizacije in vse klerikalce združil na podlagi čistega brezdomovinstva. Zdaj pa se obeša Čehom na suknjo, se priljuje Poljakom in je padel celo na furtimaše. Ali ni kakor, da bi bil slovenski klerikalizem že prišel čez vrhunce, ki ga je mogel doseči in da gre zdaj ž njim že navzdol?

+ Slovesno brc so dobili avstrijski klerikalci in z njimi vred tu-

di dr. Šusteršič, Povše in vsi tisti veliki možje, ki so tako pogumno nastopili proti rimskemu županu Nathanu. To brc jim je dal italijanski minister zunanjih del v rimskem parlamentu. Italijanski minister si je kratkoma prepovedal, da bi se avstrijski klerikalci vtikali v italijanske notranje razmere. Nastopil je tako energično in dal avstrijskim klerikalcem tako krepko brc, da zdaj tulijo kakor obsedeni. Dunajska »Reichsposta« divja, čisto iz uma je, naš »Slovenec« pa zmerja rimskega župana Nathana za »smrdljivega juda«. Stvar bi bila sama na sebi samo smešna, če bi ne imela resnega ozadja. Gotovi krogi v Avstriji delajo namreč sistematično na vojno proti Italiji. Radi bi obnovili papežev državo. Zaradi papežev države naj teče kri, naj trpe narodi... Posebnega vpliva ta struja še nima, ali v državi nemogočnosti je vse mogoče in tudi to, da pride do vojne v svrhu, da se obnovi papeževa država. V ta namen služi tudi gonja proti rimskemu županu, ki bi sicer ne imela nobenega smisla.

+ Volitve v delavsko zavarovalnico zoper nezgode v Trstu. Dne 29. decembra t. l. se vrše dopolnilne volitve v predstojništvo ter razsodišče delavske zavarovalnice zoper nezgode v Trstu. Za našo deželo so te volitve največje gospodarske važnosti, in treba napeti vse sile, da si pridobimo primerno zastopstvo v tem vevlažnem zavodu, kateremu gospodarijo sedaj Italijani v največjo škodo našega delavstva. Uspeh je le mogoč ob složnem in enotnem postopanju. Osnoval se je zategadelj v Ljubljani skupen odbor, ki vodi volitve in zbira glasovnice. V imenu tega odbora se obračava do vseh naših delodajalcev za uljudno prošnjo, da takoj pošljejo na spodnji naslov glasovnice. Glasovnice morajo biti pravilno podpisane. Glasovnice za podjetnike podpisuje gospodar, glasov. za del. pa gospodar in kot zaupnik delavec z njimi v soglasju eden od uslužbencev. Imen kandidatov prosiva ne vpišovati, storil bo to odbor zategadelj, da bodo glasovnice pravilno izpolnjene ter se glasovi ne bodo cepili. Za skupni odbor: Josip Lenarčič, predsednik trgovske in obrtniške zbornice. Ivan Kregar, predsednik zavoda za pospeševanje obrta.

LISTEK.

Miklavž.

V čitalnici se je zbrala težka elita kakor že par let na ta večer in sv. Miklavž je hodil med otroki in delil pomembne darove in nebeske blagoslove vsakežim in vsevpjek, da se je veselja topilo srce marsikateremu neubogljenu, ki ga je karala poprej mamica, da dobi samo dolgo brezovko, a mu je naložil Miklavž jabolki in oranž, sladkarije polno naročje, povrhu pa še češpljevega moža z zlatim cilindrom. In res je bil častitljiv ta sv. Miklavž. Da nikdar takega! Svetlo, srebrno palico je imel, dolgo belo brado in obleko, da so otroci trepetali pred njim v sveti grozi. Ko je razdelil vse, se je enkrat ozrl po mali čitalniški dvorani in spregovoril svečano in klasno:

»Zdaj v nebesa grem nazaj, kjer bom kupoval igračke, a za zlobne in poredne pa mazilo za — čez hlačke!«

Tako se je priporočil dobri svetnik in izginil skozi stranska vrata.

A vidi zlomek kako se je zgodilo, da je zakričalo pol ure pozneje par gostov v čitalniški restavraciji, ko se je prikazal na vratih visok, eleganten gospod:

»Oj sveti Miklavž, kdaj si pa postal pesnik!«

»Sedi no sem, božji poslanec!«

»Dohtar, ti jezični dohtar,« se je pošalil okrajni sodnik Čudé in ga z nasmehom potrepal po ramih. »Škoda, da se nisi posvetil Taliji.«

In dr. Kržan, odvetnik v trgu je sedel z zadovoljnim usmehom k veselji družbi in trčil s prijatelji.

Med pogovorom in zdravljicami je potekal čas pobilskovo in naposled je ostala v restavraciji samo omenjena družba.

Takrat je zopet povzel besedo zgovorni sodnik Čudé in se obrnil proti dr. Kržanu.

No, sedaj pa nam povej, ko si že parkrat obljubil, zakaj ti je Miklavž večer tako pri srcu, da nam igraš že tretje leto to svojo nebesko vlogo!

Dr. Kržan je povzdignil kozarec, izpraznil do dna in pričel nekako tiho:

»No, da vam ustrežem, naj bo, dasi je to čisto navadna zgodba, pravzaprav tako neznamen dogodek, da skoro ni vreden spomina, a jaz se ga spominjam z veseljem, ker mi je bil pravcata rešitev. Če bi se ne zgodilo, kakor se je in za kar pojem hvalo vsem svetnikom, bi bil danes oženjen puščobnež in taka reva, kakršnih se še v tem trgu ne manjka.

Na to je srknil zopet iz kozarca in nadaljeval: »Pred desetimi leti sem stradal na Dunaju, kakor jih strada mnogo še danes za ta prokleti nič, ki nam ga nudi življenje,

zakaj, takrat sem bil mlade dvaindvajsetih let, zaljubljen v vse lepo in dobro, a najbolj v svojo Angelo, ki sem jo moral pustiti v domovini. No, in ljubil sem tistega dekleta bolj kot verni kristjani svoje izveličanje, sanjal sem o njej vse dni in vse noči in bil skoro bolan zaradi nje kot lačnega želodca. In seveda, ljubila me je tudi ona, zelo...»

Pisma so prihajala mokra od solz in če bi prekal vse poljube, ki mi jih je pošiljala v svetle zvezde, bi menda ne ostalo na nebu za palec temnega prostora. Tako je bilo z menoj! In presedel sem ob knjigah z veseljem mnogo noči, samo, da ji zagotovim srečno bodočnost. Ko bi se nahajala kje fakulteta, po kateri bi se mogel povzpeti do cesarja, bi se mogel odločiti tudi za kaj takega, samo če bi zahtevala ona, pa naj bi me stalo še toliko truda in trpljenja. Kakar je človek, zaljubljen, je močan in neumen v enaki meri! Kaj je torej čudno, če sem hotel svojo Angelo za Miklavža vedno s čem razveseliti? In zato sem zbiral skozi vse leto in met in nalašč zato pripravljeno skrinjico vsak vinar, ki sem si ga mogel prihraniti. In če se je nabiralo le prepočas, sem parkrat opustil večerjo, drugič zopet se tisto skromno kosilec in z veseljem sem prečeval včasih koliko sem že prihranil. Štel sem in štel, ugibal kaj bi ji kupil za tiste bore kronice, a vse se mi je zdelo preskromno in naposled sem si naložil čevke celo na tobak in prihranil tako

zopet vsak teden par vinarjev več. Teško se je bilo premagovati in hoditi s praznim želodcem, ko so počivale doma v skrinjici srebrne kronice, a misel, da razveselim njo za Miklavža s tem ali onim darilecem, mi je bila trdna opora in vztrajal sem. Prejšnje leto sem ji kupil prstan s tremi kamni, ob strani dva majhna dijamenta, v sredini rdeč rubin in bila ga je vesela, da se mi ni mogla dovolj zahvaliti. Tisto leto pa sem ji namenil poslati zlato zapestnico, za to sem hranil na vse kriplje in načine. Mnogokrat sem samo zajtrkoval in živel ves dan samo ob kruhu in vodi, a to je bilo tudi največ vzrok, da sem na zimo obolel. Počutil sem se tako slabega, da sem komaj lazil k predavanju, moči so mi pešale dan za dnem in naposled sem se odločil, da se odpeljem domov za toliko časa, da zopet okrevam. Angeli nisem ničesar sporočil o svojem prihodu, hotel sem jo presenetiti. Kupil sem ji kakor sem se namenil zlato zapestnico, katero sem ji hotel izročiti za Miklavža sam. Lepo čarilce se mi je zdelo ko sem ga ogledoval doma, a koliko grenkih ur in dni sem moral pretrpeti, predno sem mogel kupiti kaj takega.

Tako sem se odpeljal proti domu vesel in poln brepenenja, dasi ves nadležen in bolan.

Kako dobro se spominjam tistega večera, ko sem se pripeljal v Ljubljano! Sneg je naletal in ulice so bile blatne in pušče, a kaj sem se brigal za sneg in vso puščobo, ki se je

vlačila po ulicah! Napotil sem se naravnost na njeno stanovanje, a nisem je našel doma. Dasi sem težko premikal noge in sem bil od voznje še bolj izmučen in slab, sem šel vendar po mestu, češ, mogoče jo srečam. In nisem se motil!

Ravno me je ustavil nek znanec, ko jo zagledam v svitu občestnega kandelabra na nasprotni strani v spremstvu nekega oficirja. Čudno se je moral spremeniti tisti hip moj obraz, ker celo dotični moj znanec je zapazil to moje nenadno razburjenost, a ko je videl kam blodijo moji pogledi, se je nasmehnil skoro zlobno:

»Ah, saj sem slišal nekaj,« je dejal — »da sta si bila precej bližnja s tisto-le stvarico! Beži, beži, vsak dan jo vidim s tistim dolginom, ki gre zdaj le tam ob njeni strani.«

»Lažeš«, sem mu siknil v obraz in bil sem tudi prepričan, da laže.

Na to sem odhitel na drugo stran in ju pričel zasledovati. Videla me ni, to sem vedel in lazil sem za njima kakor vohun. Srce mi je utripalo, dasi nikakor nisem mogel verjeti, da bi me ona varala, a vendar se je vzbudila v meni težka ljubosumnost, da sem stikal pesti kot da hočem vsak hip planiti tja in ju razgnati z enim samim, silnim udarcem. Nič več nisem čutil v nogah tiste svinčene teže, dihal sem razburjeno in vsakega, ki me je srečal, sem pogledal ostro in osorno kot da hočem od mimoidočih svodeti — jeli upravičena tožna slutnja, ki

Slavovnice naj se gubijo na sploh: Zavod za pospeševanje obeta v Ljubljani.

Ali smo v 20. stoletju? Tako ne more človek nehati vprašati, ko čita v »Slovenec« med drugimi povolkami tudi to-le cvetko: »Natan, rimski župan, jud, nezakoniti sin republikanca Magalaja z neke angleške židinjine...« Kaka srednjeveška zablost zveni iz tega očitaja, da je Nathan nezakoniti sin! Kaj misli »Slovenec«, da je v 20. stoletju še vedno sramota, če je kdo nezakoniti otrok? Pametni ljudje so že davno vsaj toliko sprevrneli, da otrok ne more biti odgovoren za dejanje svojih staršev. Sicer živi med Slovenci neki fajmošter, ki je v svoji brezmejni neumnosti pisal, da nezakoniti otrok nima prave duše, ali drugače so tudi najbolj omejeni ljudje prišli do spoznanja, da je človeka ceniti po njegovem delu in po njegovih lastnostih in da je čisto vseeno, če je kdo zakoniti ali nezakoniti otrok, ker nezakoniti otrok ni prav nič manj vreden, kakor zakoniti. Zaradi nas naj klerikalci zmerjajo Nathana kolikor hočejo in če ga bodo desetkrat na dan proglasili za »smrdljivega juda«, se bomo temu samo smejali, ali proti temu bomo vedno nastopali, da bi vpeljali očitane nezakonitega rojstva v slovensko žurnalistiko in ljudem očitali nezakonito rojstvo, kakor bi bil to strašen madež, ki se sploh ne da izbrisati.

Nov papežev dekret. Iz Monakovega opročajo, da je papež izdal nov motuproprio, v katerem se redovnikom prepoveduje udeleževati se društvenih in finančnih družb. Sploh se ne smejo z drugim pečati kakor z vero. Radovedni smo, koliko bo ta papeški ukaz pomagal. Po naših mislih, se bodo naši frančiškani in drugi kutarji menili za njega kakor za lanski sneg.

Berce contra »Mir«. Dne 19. t. m. bo pred porotnim sodiščem v Celovcu vlezanimiva obravnava, namreč o tožbi župnika Berceta proti »Mir«. Kakor znano, je »Mir« lanske leto skrajno hudobno napadel župnika Berceta in je bil župnik gospod Berce v obrambo svoje časti prisiljen nastopiti pot tožbe. Obravnava ba zlasti zaradi tega zanimiva, ker pride pri ti priliki na dan vse postopanje škofa Jegliča in klerikalcev sploh proti župniku Bercetu.

Imenovanja v justični službi. Okrajni sodnik v Celju dr. Josip Kotnik je imenovan za deželno sodnega svetnika istotam. Deželno sodni svetnik in predstojnik okrajnega sodišča v Velikoveni Alfons Galingger je premeščen v Celje. Okr. sodnik v Konjicah Art. Doležell je imenovan za predstojnika okr. sodišča v Ptuj. Sodnik v Celju dr. Fran Krančič je imenovan za okrajnega sodnika istotam.

»Evviva Italia!« v Ljubljani. Poroča se nam: V soboto zvečer sta prišla slavna laška polentarija, ki valita sod, tudi v »Unionovo« klet in sicer v družbi osem ali devetih laških dijakov. Tam sta si naročila steklenico refoška, ki je bil pa neužit in katerega sta na to vrnila. Dijaki so ju seveda z navdušenjem sprejeli. Zavladalo je kmalu veliko veselje in navdušenje, trkalo se je ter klicalo »Evviva Italia! Evviva Venezia!« Mi seveda nimamo prav nič proti temu, zlasti ne, ker sta omenjena polentarija iz Italije, omenjamo to le v opomin, naj Mahr malo bolj pazi na svoje študente.

Iz Most pri Ljubljani se nam poroča: Pri nas še vedno neomejeno gospodarja Jožef Oražem. Čeprav bi se morale občinske volitve že zdav-

ni vršiti, vendar je Oražem stvar težko časa zavladoval, da je bil po- jrljen novi občinski volilni red. Oražem je na povelje ljubljanske klerikalne garde tako postopal — na drugi strani je pa to delal tudi v svojem interesu, ker mu župantvo po zimi mnogo več nosi, nego poleti. Kakor je splošno znano, Oražem dobavlja občini tudi gramoz. Toda ta gramoz pa posiplje samo v svoji bližini, ker na ta način prihrani pri vožnji. Ta naš Oražem je pa tudi namazan z vsemi žavbami. V svojem sreč je skrajno prepričan, da po bodočih volitvah ne bo več šupanoval, ker ga v celih Mostah nihče ne mara. Da pa vsaj nekaj ljudi dobi na svojo stran, začel se jim je prilizovati ter se kazati nepristransko. V Zelini jami hoče razširiti neko cesto. Ker mu je betonski zid posestnika Vidmarja, ki je klerikalec, delal baje pri tam ovire, je pustil vsegamogočni Oražem kar kratkim potom razstreliti ta beton- ski zid, na katerem se je nahajala železna mreža. Seveda to vse ni drugega nego popolnoma naravni volilni maneuver. Bojimo se pa, da ta maneuver ne bo imel ravno nasprotni učinek, kakor ga pričakuje Oražem in da bo izgubil še tiste prijatelje, ka- tere je imel doslej.

Ugriznil ga je. Zaradi neke kup- nine sta se začela prepirati kovač Franc Sinkovec in posestnik Franc Brodar iz Dola, brdski okraj, v neki gostilni v Kračah. Pri tem je Sinkovec udaril Brodarja z bičevnikom po hrbtu. Na to je nastal med obema pretep, pri katerem je Sinkovec Brodarja ugriznil v levi palec. Ko je Brodar opazoval svoj ugriz- njeni palec, je Sinkovec potegnil nož ter sunil Brodarja z njim v glavo.

Sod ga je zmečkal. Samski delav- vec Franc Ferlič je hotel 1. t. m. gostilničarju Cebavu v St. Vidu pri Ljubljani zvaliti sod vina v klet. Pri tem mu izpodrsne ter je prišel pod sod. Bil je težko poškodovan, da je kmalu na to umrl.

Po treh letih. 15. januarja 1907 je pil posestnik Janez Gustinčič z Ostružnega brda z drugimi posest- niki v neki ondodni gostilni. Okoli 9. je prišla njegova žena ter ga pro- sila, naj gre domov. Gustinčič je bil za to takoj pripravljen. Ko je pa stopil iz gostilniške sobe, ki se nahaja v prvem nadstropju, je padel čez stop- nice, kjer je obležal nezavesten. Umrl je naslednjega dne zaradi notranjih poškodb. Takrat so smatrali to za ne- srečen slučaj. Zdaž se se pa začele raz- širjati govorice, da je Gustinčič nek- do sunil. Nadaljnje poizvedbe bodo skoraj gotovo dokazale resnico.

V pijanosti se ponesrečil. Dne 21. m. m. popoludne je popivalo več po- sestnikov v neki gostilni v Loki v kamniškem okraju. Med njimi je bil tudi Matija Novak iz Pristave. Oko- li 8. zvečer je šel ta iz gostilne ter šel k svojnemu prijatelju, posestniku Ma- tevžu Permetu v Loki, kjer je ostal do desetih. Od tih je spremil Perme Novaka, ki je bil precej pijan, nekaj časa, na kar je Novak sedel na nek voz ter se peljal do Pristave. Po nekem stranskem potu je šel Novak proti svojemu domu. Moral je iti čez most, ki vodi čez potok Pšati. Domov pa ni prišel. Naslednjega dne so ga našli ne daleč od njegovega doma mrtvega v potoku Pšati. Čeprav je imel na glavi več ran, iz katerih bi se dalo sklepati na kako nasilstvo, vendar je pa Novak skoraj gotovo v pijanosti zgrešil pot ter padel v po- tok, kjer je utonil.

Umrla je včeraj na Mirni nad- učiteljeva soproga ga. Alojzija Jen- ko. N. v. m. p.

mi je padla v dušo... A ona ni vede- la, kdo je v njeni bližini in videl sem natanko, kako se mu je zdaj pa zdaj ljubeče nasmehljala in približala — kakor nikdar meni.

Pred neko razsvetljeno restavraci- o sta za hip obstala in nato vstopila.

Niti trenotek nisem pomišljal ali bi šel za njima ali ne, temveč vstopil sem takoj.

Sedla sta blizu vrat; ko sem se približal, me je zagledala in poblede- la. Tistikrat je položil suhljati čast- nik svojo levico na mizo in na njej sem zagledal prstan, ki sem ga dal prejšnje leto za Miklavža Angeli. Stisnilo me je v prsni, kot da mi je posegel nekdo k sreč z ostrimi kremplji in odšel sem, ne da bi jo po- gledal. Prstan, katerega sem tako težko pristradal, je torej podarila nje- mu in jaz sem nosil v žepu še zlato zapestnico, ki je bila namenjena njej. Posegel sem v žep in hotel zaviti k prvemu zlatarju, a zazdelo se mi je tako podlo prodajati stvar, na kate- ro me je vezalo toliko različnih spom- inov... Vršalo mi je po glavi in hodil sem iz ulice v ulico, dokler ni- sem obstal na mostu in se zasmeljal sam sebi... Posegel sem v žep in za- pestnica je sfrčala v vodo.

Se tisti večer sem se odpeljal k svojim staršem na Gorenjsko in ostal doma tri mesece. Zdrav duševno in telesno sem se spomladi zopet vrnil na Dunaj, kjer nisem več skoparil in

škodoval svojemu zdravju tako ne- smiselno kakor prvi dve leti.

Dovršil sem študije, a Angelo sem videl pozneje samo še enkrat v Gradcu, a med takimi ženskami, da se v pošteni družbi skoro ne spodobi govoriti o njih.

Taka je stvar in zato se v vese- ljem spominjam Miklavževih večer- ov! Če bi se ne zgodilo tako, bi imel danes pač soprogo, ki bi je bil vesel samo satan!

»Kaj pa z lekarnarjevo Gizelo?« je povprašal sodnik Čudé. »S to se ra- zumeta bolje — saj bo skoro poroka, kakor se govori!«

Dr. Kržan se je pogladil po pla- vih brkih in je smehljaje prikimal.

»Resnično. Ta žabica se mi je znala prikraati blizu sreča. A tudi njej sem že povedal to zgodbo.«

»In kaj je dejala?« je povprašal sodnik.

»I, kaj! Pogledala me je malce hudomušno, napela ustnice v šobico in mi jih ponudila. »Zaradi ene ven- dar ne boš obojal nas vseh,« je de- jala in nisem si mogel kaj, da bi ji ne pritrldil. Je križi! Zvite so ko kača, zlobne in hudomušne, a zopet dobre in ljubeznjive, da nam je težko živeti brez njih. Jaz sem se že odločil!«

»Kako?«

»Gizelo vzamem, ker me ljubi resnično in se tudi spodobu, a ko no- čem kaj doživeti še pred poroko, Is- kušnija napravi mojstra! Exle.

Geljufija. Pri zgradbi novome- škega gimnazija je bilo več podjetni- kov, ki so na vse načine iziskali de- lovce, tako da se delovci poskrbiti ho- teli dejansko napenati do podjetnikov. Radi tega in radi vremena se je sko- raj čisto ustavilo delo in podjetniki so se razkrepili po vsem svetu. Eden je zapustil tu ogromno dolgovo, drugi je delavce ogoljufal. Odtegal jim je namreč od plače po 70 v en mesec, ki so ga delavci jemali. Zdaž ko je podjetnik izgubil, je prišlo na dan, da ni plačal za meso niti vina. Mesar seveda zdaj plačilo od delav- cev, ki se pa seveda branijo drugič plačati. Ne ve se še, če bo prikraj- šan mesar ali delavec.

Vas pride na dan. Dne 17. mar- ca t. l. je bil v Kriškem nabor, na ka- terega je prišel tudi Jože Zalokar, strojevodja v Trbovljah. Po naboru je šel obiskat svojo zaročenko Ano Levičar, gostilničarja hčer na Gori sv. Lorenca. To vžajanje v njih zel- nik pa ni bilo prav domačim san- tom Francetu Levičarju iz Podstraz- že, Petru Slugi, Francetu Arnešku, Alojziju Megliču in Alojziju Levičarju. Po vsaj sili so hoteli iti pit v drugi konec, kjer je spal Zalokar. Ker jim gostilničar tega ni dovolil, so odšli iz gostilne, zunaj pa so kli- cali Zalokarja na korajžo, so raznesli in raztrosili kolje, zlomili veliko ža- go in nazadnje je snel edeu izmed njih zunanje leseno okno, potem pa zagnal z veliko močjo kamen v šipo notranjega okna, da so črepinje kar frčale okoli, pa tudi kamen je padel na Zalokarjevo posteljo. Naposled so še zavlekli Levičarjev voz v vaško lužo. Fantje so pozneje vsi tajili. Meglič je pa popihal od doma. Ko so pa orožniki Megliča iztaknili v Rib- nici in so ga o dogodku zaslišali, je povedal, kaj je naredil kak fant in osobito, da je vrjel France Levičar kamen v okno. Tako je prišla resnica na dan.

Cestni roparji. Iz Celja poročajo: Pred kratkim so posestnika Franca Puengerška iz Lahovne pri Celju, ko je šel dopoludne domov, v gozdu napadli trije fantje, ga vrgli na tla ter mu grozili z noži. Nato so mu pre- iskali žep. Dobili so le majhno vsoto denarja. Drugega dne je eden od teh roparjev napadel posestnika Franca Babiča. Fant je zahteval od njega denar. Babič pa, močan mož, je s pa- lico parkrat udaril napadaleca, ki je nato zbežal. Dne 2. t. m. so pa ti ro- parji napadli zopet neko ženko iz Lahovne ter so jo hoteli posiliti. Pač lepe razmere!

Surovi slonovi. Sinova posestnika Matije Arbeiterja v Maloharni pri Oplotnici sta bila proti svojemu očetu že dlje časa zelo surova ter sta mu celo grozila, da ga ubijeta. Pred kratkim je rekel sin Peter svojemu očetu, da je že dosti dolgo živel. Ker se je pa sin začel grozeče obnašati, se je oče zbal ter ušel. Šele po dolgem času se je vrnil. Pred par dnevi je pri- šel Peter Arbeiter v spremstvu svo- jega brata Gašperja v stanovanico svojega očeta, ga začel zmerjati ter naposled starega reveža še celo da- viti, da bi se kmalu zadušil. Nato je Peter s tako močjo sunil očeta v okno, da je zdrobil steklo in da se je oče ne- varno porezal. Vsled očetovega vpitja so prihiteli sosedi ter rešili siromaka iz rok poživljenih sinov. Odvedli so ga v stanovanje nekega znanca. Oba surovoča so aretirali.

Potovanje dveh ubeglih prist- jencev. Prisljenca Simon Rudolf- fer in Karel Sibitz sta koncem preteklega meseca pobegnili iz ljub- ljanske prisilne delavnice. S seboj sta vzela svoje »uniforme«. Na svojem begu sta prišla tudi na Ledino pri Sevnici, kjer sta posestniku Antonu Raku ukradla različne stvari, nad- nje Marku Motverju od Sv. Roka in še raznim drugim deloma denar, deloma pa obleko v vrednosti 300 kron. Čez par dni so ju pa orožni- ki v Sevnici prijeli ter ju odvedli k celjskemu okrožnemu sodišču.

Zapuščeni otroci. Iz Maribora poročajo: 1. t. m. so se pripeljali iz Bregeca pod nadzorstvom neke za to oblastveno postavljene ženske tri- je otroci v starosti enega do treh let. Otroci se imenujejo Franciška, Ro- man in Jožef Ervin; njihova mati je, kakor je razvidno iz poseleke knjižice, rojena v Šmartnem pri Litiji in se piše Dušič. Odpeljala se je s svoji- mi otroci v Nemčijo; v Kolinu je kar naenkrat zapustila svoje otroke ter se odpeljala neznanu kam. Ondotne oblasti so otroke dale odvesti na av- strijsko mejo do Bregeca, od koder so šli v spremstvu omenjene žene do Maribora. Nek železniški uradnik je dal otrokom jesti. In Maribora so od- peljali otroke k Sv. Jakob v Slov. Goricah, kamor je njihova mati pri- stojna.

Slovenskega urarja in kovača so išče za mesto na Spodnjem Štajer- skom. Kje, pove uredništvo »Narod- nega Dnevnika«.

Med vojaše skraden. Iz Maribora poročajo: Dne 2. t. m. je prišel k ma- riborski policiji tihak Ignacij Šerš ter napravil ovadbo, da je bil med vojaše Gradcu proti Mariboru v opa- nja okraden. Ukradli so mu okoli 70

kron in pa nikelasto uro s srebrno veričko.

Prijeta tatice. Iz Maribora poro- čajo: Soproga višjega davčnega upra- vljalca, Lužica Kocbekova, je pred par dnevi zanesla, da ji je bilo ukradeno iz miznice zlat brilantni prstan, štiri broje, pa in pa vsota treh kron. Tatvina osumljena je bila 23letna dekla Terezija Sandmana, doma iz beljanske okolice. Odpustili so jo in službo. Ko so preiskali njen kov- čeg, so našli vse upradsne stvari, so jo prijeli ter izročili okrožnemu so- dišču.

Mrtvee v jarku. Iz Maribora poro- čajo: Dne 30. novembra je umrl v Pekerji pri Mariboru par mesecev star otrok gostilničarja Franca Ler- scha. Ker je tema zakonikoma umro- lo še pet otrok v najnežnejši starosti in ker je bil umrl otrok suh kakor skelet, se je razširila govorica, da je ta slednji otrok umrl vsled zanemar- jenosti. Grobokop Andrej Herič iz Limbuša je prišel dotičnega dne po truplo, da je pokoplje. Lersch ga je pa tako napojil, da ga je moral Lersch spremiti na pokopališče v Limbušu. Herič je bil baje tako pijan, da se je večkrat s rakvo prevrnil. Ko je truplo položil v mrtvašnico, je šel sam proti domu, dočim je šel Lersch v Pe- kerje nazaj. Ker pa Heriča dolgo ni bilo domov, ga je šel njegov sin iskat ter ga našel v nekem jarku mrtvega. Glavo je imel v vodi.

Kruhek sv. Antona. Božji na- mestnik in katoliški prelat Kayser, ki je sedaj zaprt v Celovcu, je dolgo časa preplavaljvso državo s tiskani- mi prošnjami, v katerih je milo in ganljivo prosil darov za uboge sirote v njegovi sirotišnici. Tudi naše kraje je ta monsignor preplavaljv s temi prošnjami. Ko so ga zaprli, so sloven- ski klerikalni listi mnogo pisali, da je vse žrtvoval za kruhek sv. Antona, za uboge sirote. Sodišče pa ima o božjem namestniku drugačno mnenje. Dognalo se je namreč, da je monsig- nor Kayser pouzmal tudi denar, ki je bil darovan za kruhek sv. Antona in ga porabil za svoje spekulacije. Še več. Izvabil je tudi različnim poslom njihove prihranke in sodišče pozivlja sedaj vse, ki jih je omenjeni prelat na ta način ogoljufal, naj se oglase. Be- račenje za kruhek sv. Antona se je moralo jako dobro obnesti, kajti ravn- no tiste prošnje, kakor jih je pošiljal prej Kayser, razpošilja sedaj neka nuna.

Ponarejena poštna nakaznica. Iz Celovca poročajo: Laški gostilničar Cezar Revelant, ki ima gostilno na Velikovski cesti, je bil prav na drzen način ogoljufan. Nek domobranec je prišel k njemu ter ga prosil, naj mu izplača poštno nakaz- nico, glasečo se na 100 kron. Revelant je dal vojaku denar. Ko je šel pa s poštno nakaznico na poštni urad, so mu povedali, da je poštna nakaznica ponarejena. Napravil je ovadbo pri poveljništvu domobranskega pešpolka št. 4. Vsled tega so dotičnega vojaka prijeli ter ga oddali domobranskemu sodišču v Gradcu, kjer je priznal, da je sam sebi nakazal vsoto ene krome ter potem to nakaznico ponarenil v 100 kron.

Grozovit samomor. Celovca poro- čajo: Računski podčastnik domo- branskega pešpolka št. 4, Andrej Fasching, se je vsled neozdravljive bolezni ustrelil in sicer v svoji spalnici. Ustrelil se je s svojo vojaško puško in sicer s takozvanim vodenim strelom. Učinek je bil grozen; glava je bila na drobne kosce raztrgana.

Krojaški pomočnik napadel kro- jaškega mojstra. V delavnici krojača Cappona v Tržaški ulici v Gorici je napadel, ko sta se prej nekaj prere- kala, pomočnik Vovk mojstra Cap- pona kar nenadoma ter mu prizadljal nevarno rano na desni strani hrbta. Vovk se je šel sam naznaniti policiji.

Mestna zastavljavnica opozarja lastnike efektov (t. j. obleke, perila, koles, sivalnih in pisalnih strojev itd.) da se bodo tekom meseca de- cembra lanskega leta zastavljavni predmeti prodali na javni dražbi, če se ne rešijo vsaj do 14. decembra t. l. V skrajnem slučaju je rešitev tudi še mogoča na dražbi sami pred tretjim klicem. Dan dražbe se bode pravdo- časno naznanil.

Zaklale se je v mestni kladnici od 13. do 20. novembra 19100: 98 vo- lov, 7 krav, 4 biki, 230 prašičev, 127 telet, 41 kostrunov in 8 kozličev.

Nevarna gosta. V soboto zvečer je popival v neki gostilni v Kolo- dvorski ulici 24letni brezposelni hla- pec Anton Kovačič iz Male Račne in še nek drug hlapec iz Šiške. Ko sta se napila, sta natihoma zapustila gos- tilnico ter se eden skril v stranišče, drugi pa v veči sosedne hiše. Gostil- ničar je s pomočjo drugih gostov oba še pravčasno iskal in sta mu mora- la slediti v gostilno ter poravnati dolg. Pri tem sta bila silno rabijatna, eden je grozil z nočem, drugi pa je pred odhodom zašugal, da bode gos- tilnico še isto noč zažgal. Ker se je gostilničar grozeče sbal, je ponudil šal. In res je prišel proti pomoči Ko- vačič nazaj. Gostilničar ga je prijel in izročil policinskemu stražniku, ki

ga je opotoval, sročiti so ga zaradi hudega nevarnega grožnje c. kr. delalnemu sodišču.

19 aretacij. Mestna policija je včeraj in predvčerajšnjem izvršila 19 aretacij. Prijela je razne indivi- due, ki so se brez dela potikali po mestu, nekaj jih je sumljivih tatvine, nekateri so nadležno beračili in tudi en hazardist je bil med njimi. Vse so oddali pristojnemu sodišču.

B oste. Ko je v soboto vozil nek hlapec po Dolenjski cesti gnoj, se je bil med potjo tako nasrkal alkohola, da je kar na gnoju zaspal. Hlapec so dejali se prespat v nek skrednj, ko- rja pa postavili v hlev ter potem ob- vestila gospodarja.

Delavske gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ame- riko 28 Macedoncev, nazaj je prišlo pa 18 Hrvatov. 14 Hrvatov je šlo v Zagreb.

Izgrubljeno. Mesarski vajence Josip Strašek je izgubil bankovec za 20 K. — Delavka Marija Koprivni- karjeva je izgubila denarnico z 10 K denarja. — Trgovski sodnik Mar- ko Agbaba je izgubil črno listnico v kateri je imel 40 K v bankovcih. — Učenka Jožefa Jakševa je izgubila zavitek tarvašte svilu. — Nek gospod je izgubil galoše.

Rjav, mlad pes se je zatekel v Zvonarsko ulico št. 9, kjer se ga tudi dobi.

Narodna obramba.

Družba sv. Cirila in Metoda ima še dokaj božičnih razglednic v zalogi. Cena je nizka. Prosimo naročiti.

Za družbo sv. Cirila in Metoda je nabral v nedeljo na volilnem shodu pri Ribiču g. Fran Mole 8 K 02 vin. Živel nabiralec!

Družbi sv. Cirila in Metoda je po- slala Vydrova tovarna v Pragi obič- najni letni prispevek, 100 K. Za ta le- pi prispevek se lepo zahvaljujemo, Vydrovo tovarno pa kot zanesljivo slovensko solidno podjetje vsem za- vednim Slovincem priporočamo.

Družbi sv. Cirila in Metoda sta darovala za Miklavžovo Gojmir in Dušan Pipenbacher vsak po pet kron, skupaj 10 K. Ta mlada ro- doljuba bode ta prijetno miklavževala v družbi ljubljenih roditeljev, privo- ščita pa mladim slovenskim bratcem in sestricam ob mejah tudi nekaj ves- elja. — Gospod Fran Stelc je pri- peljal iz Kamnika celo vrečo — več kot en mernik — rabljenih poštnih znamk in stanjola. Pri nabiranju so mu pomagale razne gospiče in go- spodje — in seveda odlikovali so se zopet naši malčki. — Iz Severne Amerike. Winter Quarters je po- slal g. Anton Terbove rabljenih poštnih znamk in prav ljubeznjivo pismo, ki svedoči o vrglednem rodo- ljubju pošiljalčevem. V Winter Quar- ters imajo naši rojaki podružnico družbe sv. Cirila in Metoda št. 9, ki šteje že 71 članov in članice, nekaj jih še pristopi. Na glavno podružnico v New Yorku št. 1 odposlali so letnine 35-50 dol. Gospe. Terbove obeta, da ho- če tudi v bodoče pri vsaki priliki de- lovati za našo miljeno šolsko družbo in nam pošilja prav lepih pozdravov. Mi g. Terbove hvaležno odzdravljamo, g. Steletu in njegovim sotrudi- kom ter vrlima Gojmiru in Dušanu Pipenbacherju se prav iskreno zahva- ljujemo. Živio!

Društvena naznanila.

Tretji plesni in zabavni večer »Narodne Čitalnice«, ki se je vršil v soboto v »Narodnem domu«, je izpa- del nad vse pričakovanje lepo. Ude- ležba se je od zadnjega večera znatno pomnožila in opazili smo tudi izven- ljubljanske posetnike v večjem šte- vilu. Sedaj lahko rečemo, da so čital- niški večeri že postali abirallšče ljub- ljanske odlične družbe. Večer se je pričel precej točno s plesom, pri ka- terem se je kmalu začela živahna, animirana zabava. Plesna dvorana je bila skoro prepolna veselih parov ul z zadovoljtvom lahko trdimo, da ni bilo nikogar, ki se ne bi najboljše na- baval. Ob pol 11. so se ob plesnem od- moru vršile v mali dvorani koncertne produkcije. V zares elegantni »Melo- dle elegante«, kakor v naslednjem »Olganskem plesu«, s karakteristič- nim osardas-plesnim f-dur, motivom, smo občudovali lepo tehnično umob- nost vijolinista, kakor gospodične, ki je s veliko spretnostjo spremljala ti kompoziciji na klavirju. Zlasti v dru- gi točki je klavirsko spremljanje s svojim slikanjem oliganskega orkestra v veliki meri pomagalo k celotnemu vtisku isvajanja. Baritonski samo- spev je bil sprejet s tako burnim aplavzom, da je moral odlični naš so- list pridati programu se eno solo- točko. Krasni Vilharjev solosev: »Oj ostani sonce moje«, ki se iz lepegi e-druskega motiva stopuje v veli- častno e-dursko melodijo, pa je še fino prednahanje tudi res v polni me- ri našli vsi prisvajanci. Great atrak- cija večera pa je bil nastop mešanega kvarteta, ki je pokazal svoje odlične umotnosti razvoju in lepem Adamič- zem četveropjevu, v da. Schabergov

koncertnem valčku »Dobro jutro«. On je še izpopolnjevanje samega sebe, blagopolifonske melodioznosti, lastno pričara enostaven tema v mnogih variiranih motivih s harmonično dopolnitvijo na klavirju, tedaj so naši pevci, dve dami in dva gospoda, ravno tako s svojimi izvrstnimi pevskimi, kakor muzikalno-tehničnimi zmožnostmi v odlični meri pripomogli k tako entuzijastični hvale te izredno blagoladne skladbe. Če je ploskanje veljalo tudi navzočemu komponistu, g. dr. Schwabu iz Celja, je pa pohvala tega, vsem tako ljubelega družabnika, veljala izključno našemu kvartetu, ki nas bo moral pri kakem prihodnjem večeru zopet razveseliti s tem pevskim valčkom. Zaradi užitka pri teh produkcijah se čudimo onim redkim, ki z brezobzirno konverzocijo motijo poslušalce, mesto da bi tudi sami vsaj z dozdevno pozornostjo za stvar zakrili svojo umetniško polizobraznost. Po koncertnem delu se je razvila v bralni dvorani, kakor v danski in v igralnih sobah zelo prijetna intimna zabava, atero je povzdignil še improvizovan pevski zbor s svojimi narodnimi pesmimi. V najveselejšem razpoloženju se je nadaljeval ples do treh zjutraj. Ples so počastili razven odlične številne plesne družbe različni odličnjaki, ves odbor »Čitalnice«, lepo število narodnih dam in Savani.

Na današnji Miklavžev večer pri Kavčiču na Privozu (Prule) opazkarjeval prebivalstvo iz šentjakobskega okraja. Otroci bodo obdarovani od ondotnega gospodarskega naprednega društva po sv. Miklavžu, ki nastopi po 8. uri. Začetek ob polu 8. Vstopnine ni nobene, svira tamburaški zbor.

Glavna skupščina »Zveza slovenskih pevskih društev« se je vršila včeraj. V novi odbor so bili izvoljeni: za predsednika dr. Janko Zirovnik, za »Zvezinega« pevovodjo dr. Pavel Kozina, za njegovega namestnika Zorko Prelovec. V odbor so bili izvoljeni: dr. Franc Černe, Ivan Dražil, Pavel Fabiani, Pavel Gorjup, Albin Lajovic, Andrej Rapč, dr. Franc Sturm in Jan Zorko. Namestniki odbornikov pa so: Franc Globel, Franc Marolt, Matej Oblak, in Ivan Završan. Revizorja sta: Ivan Kocmur in Ignacij Novak. Daljše poročilo priobčimo v jutrišnji številki.

Gremij trgovcev v Ljubljani. Dne 8. decembra t. l. ob enajstih dopoldne priredi Slovensko trgovsko društvo »Merkur« povodom desetletnice svojega obstanka v društvenih prostorih v »Narodnem domu« slavnostni občni zbor. Ker so večinoma vsi trgovski nastavljenici v Ljubljani člani »Merkurja« prosili podpisani gremij svoje p. n. člane, da zapro ta dan svoje trgovine vsaj ob polu odnajstih predpoldne ter dajo na ta način priliko svojim uslužbencem, da se udeležijo slavnostnega občnega zbora. Priznati moramo, da je Slovensko trgovsko društvo »Merkur« storilo veliko za proevit trgovine v Ljubljani za časa svojega obstanka. Najstno bi bilo, da se ta slavnostni dan društva primerno počasti tudi od strani gremija trgovcev v Ljubljani. Podpisani načelnikov namestnik vabi vse p. n. člane gremija, da se tudi udeležijo slavnostnega zborovanja Slovenskega trgovskega društva »Merkur«. — Načelnikov namestnik: J. M. J. a. č.

Rešilni oddelček ljubljanskega gasilnega društva je v času od 26. novembra do 3. decembra imel za prepeljati 11 bolnikov in sicer v blaznico na Studencu enega, 3 iz kolodvorov, 6 pa iz mesta v bolnico, 1 pa iz bolnice v hiralnico.

Slov. akad. društvo »Slovenija« na Dunaju priredi 5. t. m. ob pol 8. večer v prostorih hotela Wandl i. Kuhfussgasse 2 svoj drugi izredni občni zbor.

Prosveta.

Vrazova Akademija »Matica Slovenska« bo v nedeljo, dne 11. decembra ob polu 11. dopoldne v veliki dvorani »Narodnega doma«. Že v soboto dospe v Ljubljano večje število jugoslovanskih gostov, tako zastopniki »Matice Hrvatske«, »Društva hrv. književnika«, »Hrv. ped. knjiž. zbora«, »Braće hrv. zrnjave«, »Saveza hrv. pjevačkih društava«, »Matice Srbske« v Novem Sadu, »Srbske književne zadruge« itd. Gosom na čast se bo v soboto zvečer v gledališču pel »Tannhäuser«. V nedeljo po Akademiji bo banket v hotelu »Tivolici«.

Odborova seja »Matice Slovenske« dne 2. decembra 1910. Predsednik omenja zasluge g. prof. Pleteršnika ter mu čestita za njegovo 70letnico. — Ker je v Mestnem domu lovska razstava, se »Vrazova Akademija« priredi v veliki dvorani »Narodnega doma« (v nedeljo, dne 11. decembra ob pol 11.). — Dopisavnateljstva deželnega muzeja o studijah o slovenski hiši pride v meritorno razpravo v tehničnem odseku. Prezidij c. kr. finančnega ravnatelj-

stva je dovolil, da prof. Fletorinik pregleda vse zbirke in kataloge sive. — Dala se je »Jugoslovanska Enkiklopedija« je precej napredovala. — Publikacije za leto 1910 so nastajale in se bodo v 10 dneh začele razpisovati, obsegajo 74 tiskanih pol. Nakažejo se honorarji pisateljem in urednikom. — Sklepa se o recenzijskih in nanovo došlih rokopisih. — Določa se program za leto 1911: 1. Zbornik s rasno vsebino. (Urednik dr. Bežič.) 2. Strekelj, Narodne pesmi. 3. Meningerjevi »Zbrani spisi«, I. zvezek. 4. Zabavna knjižica. (Urednik M. Puhelj.) 5. Hrvatska knjižnica, V. zvezek (v poštev prihaja neka hrvatska novela ali »Moderna srbska lirika« — eno kakor drugo bi izdali skupno »Matica Slovenska« in »Matica Hrvatska«.) 6. Knezova knjižica (dr. Ivan Lah, Brambovi, II. del). 7. Slovenski Životopis (naslov knjigi se še določa), kakor Šuman, Gogolji, Obradović, Mača, Tolstaj (ki mu je izdati eno posebno smadljeno spis v celoti), eventualno tudi Medved, Orzesakova, Konopnicka. Doslej je plačalo nekako 3600 članov.

Koncert »Zveze slov. pevskih društev«. Do včeraj je krožila med ljudstvom misel, da je »Zveza slov. pevskih društev« mrtvorojeno dete. In to popolnoma opravičeno. Nekatera društva so bila že skrajno ogorčena nad »Zvezo«, češ, mi dajemo »Zvezi« vse, kar se zahteva od nas po pravilih, a ona nam doslej ni nudila še ničesar. A vse take misli so se po večerajšnjem koncertu mahoma razblinile, ker je sijajno uspeli koncert jasno dokazati, da je naravnost velika potreba, da se vsa društva tesno oklenejo »Zveze«, ker le ona je predmet, po katerem se more proslaviti vsako pevsko društvo z dežele. Ta koncert je sigurno navdušil vsa pevška društva tako, da bodo gotovo v najkrajšem času izvedla organizacijo takozvanih pevskih žup, ki pa imajo namen, da prirajajo prav take koncerte v svojem okrožju, kar bo nemalo ugodno vplivalo na razvoj umetne, kakor tudi narodne slovenske pesmi. Pri vsaj tej navdušenosti nam je obžalovati le eno in to je, zakaj se ni že prej začelo z zvezinimi koncerti. To si tolmačimo na ta način, da se je vse delo zvalilo na ene in iste rane, a te so bile že itak preoblojene in niso mogle zmagati še tega dela, dasi bi iz srca rade. Od sedaj naprej pa upamo, da se bodo vršili ti koncerti sedaj redno vsako leto ob skupščini »Zveze«, kajti ta prvi sijajen koncert ostane v občinstvu, ki ga bo z navdušenjem opisovalo nena- vzodim in s tem budilo pravo zanimanje. In prav kmalu bodo nastala potreba, da se ti koncerti pomnože. Led je prebit in pokazalo se je, da je pokrivala trda ledena skorja, mnogo krasnih biserov, ki smo jih zaznali ob tem prvem koncertu. A sedaj h koncertu samem. Priredil se je koncert v veliki dvorani »Narodnega doma« in pestrobarvno občinstvo napolnilo jo je do zadnjega kotička in mnogo ljudi je odšlo brez vstopnic. Zelo razveseljivo je dejstvo, da je posetilo koncert mnogo prostega ljudstva z dežele in je z vidnim zanimanjem sledilo izbranimu sporedu. Navzoča sta bila tudi oba g. slavljence, skladatelja g. Gerbić in D. Jenko. S tem koncertom se je namreč proslavila sedemdesetletnica g. Gerbića in pa 75letnica g. D. Jenka sicer skromno naznanjaj, a z velikim vzposom v notranjosti. »Slov. Filharmonija« je otvorila spored z znano overture »Kosovo«, ki jo je občinstvo že hrupno sprejelo, kot izborno muzikalno delo, na skladateljevem častnem večeru, jo je imelo potem priliko slišati v gledališču in snoči. Tako je prodrla težka skladba v vse sloje in dobila povsod zasluženi odmev. Hrupno, naravnost viharno pozdravljen je na to nastopil »Zirovnikov zbor« iz St. Vid in je zapel tri skladbe, dve umetni, ki pa bodeta kmalu popolnoma ponaredili in eno narodno. »Fantus« od Emila Adamića je tako ljubka pesmica, da ji je že v naprej vedno zagotovljen uspeh. Spisana je popolnoma narodnem duhu in radi tega jo tudi narod vedno z navdušenjem sprejema. Že marsikje so je slišali, toda tako fino izvajana nikjer. Posebno oni prehod v motiv »... solisce pretakam...« izpeljan je bil naravnost fino.

(Dalje v jutranji izdaji.)

Iz deželnega šolskega sveta.

Imenujejo se: Karel Blažič za Ovišice; Ana Vavken za Cerklje; Viljem Rožič za Šmartno v Teh. dolini; Viljemina Benigar za Ribnico; Anton Dražšek (nadučitelj) za Zalog; Izabela pl. F. Dražšperger za Zalog; Anton Kadunc za Dobrovo pri Kropi; Marija Germek za Krašno. Slišati na Koprivniku in na Gori se na sedaj se sedeta. V Zapotoku se ustanovi enozvezdna v Borovnici se vsadi štiričrtnica na potresu, kole v Dobu pa na trirazrednico. Za Vrh-

nika se ustanovi dve novi učni mesti. Učitelja Štupic v Dražgolah se da ukor radi nekoga političnega obna. Na predstavi se ga, kakor je bila bolj glasovito stranka v Solani. Učiteljica Kramberger-Schott, se začasno upokoji. 8. januarjem 1911 se pomaknejo v višji plačilni razred razred: I. v prvi plačilni razred: Avgusta Klančar, Ivan Wittreich, Jakob Furlan, Miha Kos, Ivan Mar, Franja Jugovic, Fran Trost, Josip Bregar, Jakob Žebre, Marija Schora, Julija Borovsky, Andrej Perne, Emilija Gerkman, Gustav Spetsler, Ivan Wresitz, Anton Skala, Štefan Jelancec, Alojzij Ketzlj, Katarina Droj, Ignacij Tramet, Karel Benedik, Ivan Pipan, Miha Bergant, Ivan Kalan, Ana Romih-Schmidinger, Tomaž Petrovec in Franja Stepisehnegg-Schetina. — II. v drugi plačilni razred: Avgust Korbar, Pavla Götzl, Marija Mlakar, Josip Križnar, Anton Arko, Anton Kadunc, Bibiana Bisail, Pavel Gorjup, Ana Moos, Karel Wilder, Valentin Sandar, Antonija Rott, Ana Petrovič, Ivana Zupane-Bregar, Ivan Gerar, Iv. Zupan, Ernestina Oman-Ihan, Martin Humek, Ana Zevnik, Edvard Vohinc, Josip Pavčič, Srečko Nagu, Lavrencij Perko, Fr. Štefančič, Fort. Lušar, Ivan Petrič, Terezija Škulj, Richard Megušar, Ferd. Wigele, Apolonija Dolinšek, Ivan Šega, Hedvika Malovrh, Albina Sark, Amalija Tome. — III. V tretji plačilni razred: Fran Grum, Marija Odlašec, Leopoldina Rant, Marija Levec, Karel Gorišek, Matije Pelko, Štefanija Kokalj, Marija Močnik, Valentin Clemente, Anton Kadunc, Josipina Primožič, Josip Bernot, Viktor Geršar, Matilda Poženel, Ludmila Mazgon, Josip Primožič, Emil Schiffrer, Albina Kocjančič-Ažman, Anton Dražšek, Ana Dragatin, Ivan Blagajne, Iv. Paternoster, Fran Silvester, Marija Uršič, Marija Stare, Emilija Aeschmann, Hermina Sirkni, Hedvika Schott, Marija Krall, Ivan Čepan, Angela Janša, Marija Petters, Ivan Bezeljak, Amalija Jeglič, Friderika Kalmus, Amalija Vardjan, Ana de Toni, Marija plem. Kleinmayer, Avrelija Vrežec, Katarina Šušelj, Angela Trost, Fran Jaklič, Melhar Dolenc, Marija Novak, Alojzija Bernik, Franc Musar, Jera Bizjak, Otilija Jug, Angela Petrič, Marija Palme, Ema Pleško, Lujiza Trampuš, Avgusta Erbežnik, Josip Verbič, Karel Gregorec Ivan Golob, Matija Brezovar, Marija Pedit, Matilda Blaganje - Gorišek, Marija Znanec in Ivana Lampe.

Slovenski Jug.

— Kaj je s hrvaškim saborom? Hrvaški listi so pisali, da bo sabor sklican 5. t. m. Uradni list hrvaške vlade je sam javil, da je ban dr. Tomašič poslal prošnjo na Dunaj, naj se sabor skliče. Vendar pa dosedaj sabor še ni bil sklican. O vzrokih poročajo časopisi to-le: Ker ban dr. Tomašič le ni dobi rešitve na svojo vlogo glede sklicanja sabora, je poslal na Dunaj banskega svetnika Hrvoića, naj v cesarski kabinetni pisarni urgira rešitev. Hrvoić je tamkaj izvedel, da dotična vloga sploh ni dospela v kabinetno pisarno. Na Dunaju so Hrvoiću svetovali, naj se napoti v Pešto, kjer bo izvedel, kaj je z banovo vlogo. Mož se je napotil v Pešto, a tudi tam ni ničesar izvedel. Vrnil se je v Zagreb, ne da bi mogel izvesti svoje mislije. Nato je dr. Tomašič poslal v Pešto podbana pl. Chavraka samega. Od uspeha Chovrakove mislije je odvisno, ako bo sabor v kratkem sklican ali ne.

— Afera falsifikatorja Vasića. Belgradski listi javljajo, da bo sodna obravnava proti znanemu falsifikatorju Friedjungovih dokumentov Vladimirju Vasiću te dni razpisana. Listi potrjujejo vest, da so prvotno merodajni krogi nameravali Vasićevu stvar položiti in sicer z ozirom na Avstro-Ogrsko. Ker pa je preiskava dosegla stvari velike važnosti, so se ti krogi končno le odločili, da pripuste obravnavo, vendar pa se trudijo doseči, da bi bila razprava proglašena za tajno in sicer s posebnim ozirom na Avstro-Ogrsko, katere belgradsko poslanstvo bo izšlo iz obravnave silno kompromitirano.

— Enoletni prostovoljci v Srbiji. Absolventi srednjih šol v Srbiji so od sedaj služili v vojski samo pol leta, na kar so morali gapraviti častniški izpit. Izkaznja je pokazala, da je polletni rok nezadosten za izobrazbo bodočih rezervnih častnikov, zato je srbska vojna uprava izdelala načrt, po katerem se vsakega študenta absolventov srednjih šol od 6 mesecev podaljša na

eno leto. Tako bo tudi Srbija dobila svoje »enoletne prostovoljce«.

— **Spodnja je (o) na Turinem!** Turinjska vlada je izdala naredbo na vsa sodišča, da se onim, ki služijo v vojski, ne sme prodati zadolženega posestva, dokler je dotičnik aktiven vojak, in če bi bile tudi na posestvu vknjižbene terjave istočne. Da je ta naredba zelo pametna in umestna, nam ni treba še posebe naglašati.

— **Nova srbska drama.** V soboto se je na belgradskem narodnem gledališču prvič vprisnila nova drama znanega srbskega pesnika Aleksa Šantića »Hasanaginica«. Drama je dosegla velik uspeh ter bo gotovo ostala trajno na repertoarju srbskega gledališča.

Izpred sodišča.

Izpred tukajšnjega porotnega sodišča

Nadležne maske. Janez Soršak, kajzarja sin v Gor. Zabukovju, je imel že dalj časa mrinjo proti posestniku Janezu Gorjancu iz Spod. Zabukovja. Sledenil je, mu nekoliko ponagajati. Zato se mu je zdel pustni terek kot najpripravnější dan za to. Obdolženec, njegova sestra Marija, fant Miha Alič in Marija Leben, vsi našemljeni, so prišli kričaje pred Gorjančevo hišo ter tam razgrajali. Prišla je pa pred hišo Gorjančevka ter dobro oštel Soršaka. In ko vse to ni nič izdalo, obmetavala jih je s kepami. Alič in Marija Leben sta se odstranila, med tem ko sta Soršak in njegova sestra se še mudila pred hišo. Ker le ni bilo miru je prišel tudi Gorjanc ven in ukazal, da se morata obdolženec in njegova sestra izpred njegove hiše odstraniti. Ker pa tudi to ni nič izdalo, je Gorjančevka Soršaka z vodo polila. Zdajci je pa obdolženca to tako raztogotilo, da je jel mahati z njo gorjačo po zakonskih. Ženo je udaril po glavi in desni podlekti ter jo lahko poškodoval, njen mož je pa zadobil tri rane na glavi; od katerih je bila ena težka poškodba, kajti rana na licu je segala do kosti in mu je s tem pokvarila tako oko, da mu je vsled tega vid trajno oslabil. Na desno oko je pa skoro popolnoma oslepel. Soršek pravi, da ga je Gorjančevka tako z vodo polila, da je kar od njega teklo in smatra svoj čin, katerega priznava za nekaj silobran.

Obravnava se popoldne ob 4. nadaljuje. O izidu poročamo jutri.

Telefonska in brzajavna poročila.

Nemcev je dovoljeno vse — Slovonom seveda ničesar.

Dunaj, 5. decembra. Precejšnjo senzacijo je tukaj vzbudila vest, da sta odpotovala nemška državna poslanca Pacher in dr. Urban k seji vsenemške zveze v Draždane, in da sta tam poročala o stanju češko-nemških spravnih pogajanj in da sta dobila tamkaj — kakor se tukaj zatrjuje — direktive, kako stališče naj zavzemajo Nemci na Češkem k nadaljnjim češko - nemškim spravnim pogajanjem. Pri aborovanju vsenemških delegatov v Draždanih je govoril avstrijski državni poslanec Pacher o notranjepolitičnih avstrijskih razmerah. Poročal je namreč o stanju češko - nemških spravnih pogajanj ter pripomnil v svojem govoru, da je tako boljše za poslušalce same kakor tudi za Nemce na Češkem, ako češko - nemška spravnna pogajanja na tem shodu ne podvrže nobeni kritiki in ako se vzdrži vsake sodbe glede uspehov ter da se omeji samo na suha in gola dejstva. Pozneje so se tudi drugi politiki na tem shodu obirno pečali s češko - nemškimi spravnimi poskusi. Pri tem se je seveda strahovito udrihalo po Čehih in ostrih, proti Čehom naperjenih govorov ni manjkalo. Kakor je znano, so državni poslanci dr. Kramar, Klofač in Hribar morali ne samo od nemškega časopisja, temveč tudi z ofidjournih mest aliantni marsikatero hitro besedo in predbacivanje in sicer zaradi strašne progrehe, ker so stopili v zvezo z drugim slovanskimi narodi, da bi se med temi dosegla sporazumljenje in enotnost na kulturnem in gospodarskem polju. »Alldeutscher Verband« je politično društvo, ki zasleduje politične tendence, namreč politično združitve vseh Nemcev. Avstrijskim nemškim politikom je seveda dovoljeno brez vnanke graje romati v Nemčijo, da tam dobe politične direktive za svoje politične v Avstriji in avstrijska vlada jim bo najraje isposlovala za to če zaslužne kriče, češ, da bi slovanskega politika v enakem slučaju getovo dejali takoj na natežno klop radi veleizdaje.

Slovenski Jug.

Ministrski predsednik baron Blenerth pri ocazaru.

Dunaj, 5. decembra. Cesar je večeraj popoldne ob 1. v Schönbunnu sprejel ministrskega predsednika barona Blenertha v daljši posebni avdi-jenci.

Velitvo na Anglijo.

London, 5. decembra. Dunaj se voli v 76 veličnih okrajih. Dosedaj so

bili ti mandati razdeljeni 36 unionistov, 33 liberalcev, 6 članov dalavpe stranke in 1 nacionalist.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustotelček.

Meteorološko poročilo.

Vidna nad morjem 3007. Srednji prazni tlak 7590 gsm

Decembar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
3.	2. pop. 9. zv.	736.5 737.2	5.9 4.9	sl. jivzh.	oblačno
4.	7. zj.	737.0	4.2	brezvetr.	pršenje
5.	2. pop. 9. zv.	736.0 736.1	5.0 5.0	sl. jug.	oblačno
6.	7. zj.	735.5	5.8	sr. szahod.	megla

Srednja predvčerašnja temperatura 5.0° norm. 0.1° in večerajšnja 4.7° norm. -0.1°. Padavina v 24 urah 1.3 mm in 2.4 mm

+

Potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je Bog poklical k sebi našo preljubljeno in nepozabno soprogo, mater in hčer, gospo

Alojzijo Jenko
sodnicateljstvo soprogo,

v 32. letu svoje starosti, prevideno s sv. zakramenti za umirajočo, danes zjutraj ob 8. uri po lidenveni mučni srčni in porodni bolezni. Pogreb preblage pokojnice bo v torek 6. t. m. ob 9. uri zjutraj na tukajšnje pokopališče pri Sv. Helmi tik Mirne.

Sv. maše se bodo brale v mnogih krajih.

Nepozabno pokojnico priporočamo v blag spomin in pobožno molitve. 3990

Na Mirni, 4. decembra 1910.

Matej Jenko, soprog. Ljudmila, Marija in Mihaela, otroci.

Zahvala.

Vsakomur, ki je kakorkoli lajšal trpljenje naši pokojni blagi materi, izrekamo presčno zahvalo. Hvala vsem, ki nas niso pozabili v teh dneh žalosti. Hvala vsem, ki so rajnico spremlili k zadnjemu počitku. Hvala bratom Sokolom, slavnemu gasilnemu društvu in mestni godbi, ki so terj vrli ženi izkazali poslednji čast. — Naša najiskrenejša zahvala boji vsakemu posamezniku in vsem skupaj skromno plačilo za dokaze sočustvovanja in prijateljske naklonjenosti! 3985

V Metliki, dne 2. decembra 1910.

Rodbina Ganglova-Predaličeva.

Napredaj je dobro ohranjena in trpežna štirivrstna 3988

harmonika

kranjski glasovi, 3 dvojnati.

Kje, pove upravništvo »Slovenskega Naroda« pod »št. 300«.

Provizijskega potnika 3984

potnika

ki temeljito potuje po Kranjskem 1880 zmožna (tovrnica za prodajanje nepremičljivih vozni in konjskih plaht itd. Dopisi pod »Velika provizija« na upravništvo »Slov. Naroda«.

Sprejma se 3983

kontoristinja

izvešana ali pa tudi začetnica, ki je popolnoma zmožna slovenskega in nemškega jezika in ima lepo pisavo. Nastop takoj. Ponudbe pod »Kontoristinja II« na upravništvo »Slov. Naroda«.

V našem se da 3983

lep lokal

na Glavnem trgu v Kamniku, v katerem je bila več let dobrodoča trgovina z belonom. Rovnotam se oddajo tudi

3 stanovanja. 3983

Natančno poizvedite dajo J. Kramar v Kamniku.

prodajalna miza

(pudel) se kupi. 3901
 Ponudbe na AL. PAUSCHNA,
 Ljubljana, Wolfova ulica 6.

Belokranjsko železnico!

Na prodaj: 3973

Hišna posest, obstoječa iz 1 onenadstropne
 ter 1 pritlične hiše z vrtem, v zelo
 prometnem kraju pri Novem mestu, se radi
 preselitve pod zelo ugodnimi pogoji takoj proda.
 Naslov pove upravištvo „Slovenskega Naroda“.

Pisarniški pomočnik

se sprejme pri c. kr. okrajni sodnici
 v Žužemberku 3989
 C. kr. okrajno sodišče Žužemberk, odd. L,
 dne 4. decembra 1910.

Nikdar več!

ne premenjam mila, odkar rabim Berg-
 manovo *Milijno mlečno milo* z
 lesenim konjičkom (znamka lesen
 konjiček) tvrdke Bergmann & Co.,
 Dečn na L., ker je to edino najbolj
 učinkujoče medicinalno milo proti
 solničnim pegam in za negovanje lepe,
 mehke in nežne polti. Kos po 80 vin.
 se dobiva po vseh lekarnah, drogeri-
 jah, parfumerijah itd. II 505

Stanovanja

z 1 sobo in kuhinjo se
 oddajo za februar na
 Poljanski c. št. 60. Na-
 tančneje se poizve pri
 Iliju Predoviču, Ambro-
 žev trg 7, v Ljubljani. 69

Zlatnina

priznana okusnih vzorcev in po
 zmerni ceni za darila o priliki
sv. Miklavža
 se dobi pri zlatarju
I. VECCHIET
 v Ljubljani, 2158
 nasproti glavne pošte.

Velik lokal

za trgovino z vso opravo, prodajalna
 : veža, delavnica in nadzemeljska :
 :: : gorka klet :: ::
 blizu Mestnega trga se s
 1. decembrom po nizki ceni odda.
 Proda se tudi skoraj nova Wert-
 heimova blagajna. 3942
 Natančna pojasnila v trgovini M.
 Kristofič-Bučar na Starem trgu.

Geno! Zimska, fin a Geno!

damška in otroška oblačila in perilo

priloga
M. Kristofič-Bučar
 Ljubljana
 Stari trg št. 28 (nasproti Zalaznika).
 Velika izbira modnih
 jopic - plaščov - polerin.
 Moderno čepice, bleščasti, rožnati, naperjeni,
 plišasti jopci in druga plišasta.
 Vsega modno in drago blago.
 Ne hitite pobegniti tudi po polti!

Lepo stanovanje stanovanje

V najem se odda tukaj v sredini
 s 3 sobami in pritličnimi se odda
 na Blewalski cesti za februarjev
 termin. 3946
 Vpraša se v pisarni stavbenika
 Filipa Šupaniča, v Ljubljani,
 Dubčičeva ulica 8.
 s 1 sobo, kuhinjo in kletjo. Prednost
 ima ženska samica.
 Naslov pove upravištvo „Slov.
 Naroda“. 3950

Plesni tečaj v veliki dvorani hotela „Union“.

V sredo, dne 7. t. m. se vrši za moje učence in učence
 vsakoltni **Miklavžev voder** zvezan z veliko
 humoristično tombolo.
 Gospodje se prosijo, naj prineso darila za gospodične
 zavita v svetlo rdečem (rožastem) papirju; gospodične pa darila
 za gospode v bel papir. 3992
 Začetek točno ob 8. uri. Začetek točno ob 8. uri.
GIULIO MORTERRA, avt. plesni učitelj.

Lepa, koristna Miklavževa darila
 in po že znane najnižjih cenah dobite
v modni trgovini Peter Šterk
 Ljubljana, Stari trg št. 18.
 Specijalna trgovina najmodernejših bluz, jutranjih oblek, I^a kako-
 vosti; moško, žensko in otroško perilo, velika izbira najmodernejših
 moških klobukov in čepic, dalje čepic za dame, deklince i. t. d.

Zimsko perilo za gospode, 3419

*dame in otroke, bluze, spodnja krila,
 hišne halje, nočni čevlji, vse v naj-
 večji izbiri in najboljši kakovosti v*

modni in športni trgovini P. Magdič
 Ljubljana, nasproti glavne pošte.

NAZNANILO!

Slavnemu občinstvu se tem potom vljudno naznanja, da se je
 pri občnem zboru podpisane zadruga sklenilo, da se p. n. odjemalcem
 ne bodo dajala

nikaka novoletna darila

kakor tudi ne koledarji, in da bodo vse prodajalne na novega leta
 dan zaprte.

Trgovska zadruga v Kamniku,
 dne 1. grudna 1910.
 3979 Ivan Žargl, tč. načelnik.

Lepa božična in novoletna darila

Najbogatejša in velikanska tovar-
 niška zaloga po najnižjih cenah.

bučke . . . . . od 3.— naprej
 niklanste ure . . . . . 5.—
 srebrne ure . . . . . 7.—
 stivalni stroji, najnovjši . . . . . 60.—

Vse novosti in velika izbira
 briljantov, srebrna in ohina
 srebrna namizna oprava, na-
 stavki, vaze itd.

Ceniki s koledarjem in lepi plakati (kras za
 gostince, tudi po pošti zastoj).

Za obilen obisk se priporoča in zagotavlja
 najboljšo postrežbo 3920

FR. ČUDEN

samo nasproti franciskanski cerkvi v Ljubljani.

Hiša Učenca

oziroma dve, na novo sidane s lepim
 prostorom za vrtove, se zelo ugodno
 prodajo. — Prostanila daje lastnik
 na Sebi pri Ljubljani št. 30.
 3753
 pisarni stroj sistem „Adler“
 skere nov, dalje harmonij
 ter fotografični aparat
 vse skoraj novo, se po ceni proda
 radi selitve.
 Kje, pove upravištvo „Sloven-
 skega Naroda“. 3954

poštenih starlev s primerno izobrazbo,
 14 do 15 let starega sprejme takoj
 v trgovino z mešanim blagom pod
 ugodnimi pogoji J. Pretnar, trgovec
 na Bledu. 3753

2 mizarska učenca

se sprejmeta na 3letni pouk. —
 Stanovanje, hrano in pranje perila imata
 pri mojstru Piše naj se slovensko.
FRANC POLANZ, Dunaj, XIII.,
 Märzstrasse 156. 3986

RAZGLAS.

Mesint magistrat ljubljanski oddaja

pnevmatično izpraznjevanje straniščnih jam

v mestni tepničarski vojašnici za dobo treh let, to je od 1. januarja 1911
 do 31. decembra 1913 **potem očitno obravnave.**
 Podjetnik izpraznjevanja jam, katerim preskrbi magistrat brezplačno po-
 trebni voz in stroj za časa vožnje, naj vlože svoje kolkovane ponudbe, v katerih
 mora biti izrecno povedano, da bode izpraznjeval podjetnik tudi goste snovi iz
 jam na lastne stroške
do dne 10. decembra t. l.
 pri podpisnem mestnem magistratu, kjer se poizvedo tudi natančni pogoji te oddaje.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 26. novembra 1910.
 Za oskrbovanje občinskih opravil mesta Ljubljanečasno postavljeni c. kr. deželne vlade svetnik
Laschan, I. r.

Pozor gg. trgovci in obrtniki!

Najlepše in najhvaležnejše darilo je

„Reklamni koledar“

Zahtevajte vzorce in cene, v zalogi imam najkrasnejše
 vrste v ceni od 20 vinarjev nadalje.

**Največja izbira božičnih in novoletnih razglednic
 ter najraznovrstnih okraskov za božično drevo.**

Naročila se z obratno pošto izvršujejo.

3887 **IV. BONAČ, LJUBLJANA.**

C. kr. priv.

občna zavarovalnica

Assicurazioni Generali v Trstu

Ustanovljena leta 1831.

Jamstveni zakladi znašajo nad 366 milijonov kron.

Poslovni izkaz

zavarovalnega oddelka za življenje.

	meseca nov. 1910	od 1. januarja 1910
Vložilo se je ponudb	1921	19931
za zavarovano vsoto	K 16,210.937 28	K 161,422.192 69
Izgotovljenih polic je bilo	1598	17201
za zavarovano vsoto	K 13,065 957 07	K 139,162.007 73
Naznanjene škode znašajo	K 657 209 46	K 9,457.376 72

Ne segaj v tujino, ker dobiš dobro doma!

Sv. Miklavž!

Ako hočeš preskrbeti lepih, dobrih in koristnih daril,
 oglej si novo urejeno prodajalnico

Antona Šarca

kjer dobiš vsega v izobilju, kakor platna za rjuhe, bombaže-
 vine, švicarskih vezanin, vsakovrstnega lepega, doma izdelanega
 perila, nogavic, posebno žepnih robocev v največji izbiri
 po zelo nizkih cenah. 3313

Opreme za neveste.

Priloga se nove
 hišne urejene pralnica in likalnica.
 Po pošti poslano perilo se vrne v kratkem času.

Ne segaj v tujino, ker dobiš dobro doma!